

1. И трите затъмнения са в квадрата на следните приблизителни географски координати: дължина от 15 градуса до 30 градуса, ширина от 30 градуса до 42 градуса.

2. Първото затъмнение е слънчево.

3. Второто затъмнение е слънчево.

4. Третото затъмнение е лунно.

5. Времевият интервал между първото и второто затъмнение е 7 години.

6. Интервалът между второто и третото затъмнение е 11 години.

7. Първото затъмнение става през лятото.

8. Първото слънчево затъмнение е пълно, понеже се виждат звезди, тоест фазата му е 12 бала. Ще напомним, че при частичното затъмнение звездите не се виждат.

9. Първото слънчево затъмнение се случва след пладне по местното време.

10. Второто слънчево затъмнение става в началото на лятото.

11. Лунното затъмнение става в края на лятото.

12. Второто слънчево затъмнение става приблизително през март месец. Впрочем можем да не включваме това съображение в списъка с условията.

Задачата е да намерим астрономическо решение, което да удовлетвори всички условия от 1-вото до 11-ото.

Безспорно е, че историците и хронолозите отдавна са обърнали внимание на толкова ясно описаните три затъмнения в този „античен“ труд. И са се постарали да ти датират. Но се оказа, че хронолозите веднага са се сблъскали със сериозните трудности, непреодолени от Скалигеровата хронология. Ще разкажем за проблема с датирането на триадата по-подробно като използваме най-вече известния труд по астрономия на Гинцел [1154], с. 176–177.

През XVI в. хронологът Дионисий Петавиус поставя дата на първото затъмнение: 3 август 431 г. пр.н.е. После Йохан Кеплер потвърждава, че на тази дата наистина е имало затъмнение. И в този момент Скалигеровата дата за началото на Пелопонеската война е установена – 431 г. пр.н.е.

На второто затъмнение Дионисий Петавиус поставя датата 21 март 424 г. пр.н.е. И Кеплер пак твърди, че на тази дата е имало слънчево затъмнение.

Датата на Петавиус за третото затъмнение е 27 август 413 г. пр.н.е.

Тук изглежда, че астрономията датира затъмненията, описани от Тукидид, в V в. пр.н.е. Но при повторен анализ на предложеното от Петавиус „астрономическо решение“ излизат наяве сериозни затруднения, които са обсъждани непрестанно в астрономическата и хронологическата литератури през XVIII–XX в. Бурните дебати избухват и затихват няколко пъти. А